

[Gerda Mundt.]

taget denne Vaccination blandt Børnene, og dette er blevet godt modtaget af Forældrene. Ud over Landet har vi ikke saa mange af disse Institutioner, men naar denne Lov bliver vedtaget — og det vil sikkert ske hurtigt — er det overordentlig vigtigt, at man ikke blot gør Kommunerne, men ogsaa mange Forældre ud over Landet bekendt med Loven, saaledes at Vaccinationen kan blive sat i Gang, og at der, saaledes som jeg sagde angaaende Loven om Sundhedsplejersker, bliver gjort en forstandig og fornuftig Propaganda fra Sundhedsvæsenets og Indenrigsministerens Side, og — det vil jeg gerne understrege — i Samarbejde med Mødrehjælpens Fællesraad, for at Loven kan blive udnyttet i saa høj Grad som muligt.

Her i København har det vist sig, at medens vi tidligere havde overordentlig mange Difteritistilfælde blandt Børn — vi havde f. Eks. i 1936 alene blandt Skolebørn 800 Tilfælde, og af disse adskillige med dødelig Udgang —, saa er der nu kun meget faa Tilfælde.

Det er rigtigt, saaledes som det her er foreskrevet i Lovforslaget, at man, dersom der skulde komme Epidemier og man skulde møde Modstand fra enkelte Forældres Side, bliver i Stand til i Samfundets og i Børnenes Interesse at overvinde en saadan Modstand. Vi har Lægernes Udsagn for, at denne Vaccination er farefri for Børnene — hændelig Ulykke kan naturligvis ske her som alle Steder, men man har jo haft gode Resultater af Vaccinationen.

Saa vidt jeg har forstaaet, skal Sagen gøres til Genstand for en kortvarig Udvalgsbehandling, og jeg vil da henstille, at man ved en Henvendelse til Kommunerne foreslaar ogsaa at medtage de unge, der gaar paa Kursus og Skoler — det er nemlig mange Gange der, Smitten er udbredt — og give dem Vaccination, enten gratis eller til nedsat Betaling, saaledes at vi saa hurtigt som muligt kunde faa den største Del af Befolkningen gjort uimodtagelig for denne onde Sygdom.

Hvis jeg til Slut skal gøre en enkelt Bemærkning angaaende den sidste Paragraf i Lovforslaget, vil jeg sige, at jeg synes i og for sig, det er urimeligt og uretfærdigt imod Københavns Kommune — men det er jo ikke saa sjældent, det gaar ud over Københavns Kommune —, at der kun skal ydes Refusion for de Udgifter, som er afholdt siden 1. April 1942. Som det ogsaa staar i Bemærkningerne, begyndte København

nemlig med dette store Arbejde allerede den 1. September 1941, og egentlig burde der ydes Københavns Kommune Refusion for hele det Tidsrum, hvori man har udført denne Vaccination gratis for Forældrene.

Inger Gautier Schmit: Difteritis er jo en overordentlig farlig og uhyggelig Sygdom, som mange Mennesker hele Livet igennem maa bære Men af, dels fordi Sygdommen har taget saadan Overhaand, og dels fordi den har haft saadanne Følgesygdomme med sig, at man aldrig senere kan blive dem kvit. Naar man hidtil har indskrænket sig til Hospitalsvaccination, er det selvfølgelig, fordi man ikke har været kendt med disse nye Vaccinationer, som kunde virke forebyggende paa denne frygtelige Sygdom. Jeg synes, man maa glæde sig over de overordentlig smukke Resultater, som foreligger baade her fra København og fra andre initiativrige Kommuner i Retning af at bekæmpe og forebygge Sygdommen. Jeg synes, det maa være en Trøst for den ærede sidste Taler, at Københavns Kommune, selv om den ikke faar saa mange Penge refunderet, dog faar den store Ære, at Kommunen har været et Foregangssted i Retning af Forebyggelse af Sygdommens Udbredelse.

Vi fra vor Side kan altsaa slutte os ganske til de Tanker, der ligger til Grund for Lovforslaget, og vi haaber, at den Tanke at lade Børnene vaccinere i rimelig og god Tid maa finde udelt Tilslutning hos Forældrene. Det kommer jo saa meget an paa, hvilken Sympati en saadan Bestemmelse bliver omfattet med i Befolkningen, og jeg haaber, at hele den Maade, hvorpaa Sagen bliver fremlagt, baade i Pressen og paa Møder og gennem Lægernes Virksomhed, maa blive saadan, at Forældrene med Glæde lader deres Børn vaccinere imod denne Sygdom, saa meget mere som det kan ske ganske gratis.

Jeg finder det ogsaa rigtigt, at Loven, selv om den ikke som Hovedregel gør Vaccination obligatorisk, dog anviser visse Tilfælde, hvor der kan skrides ind med obligatorisk Vaccination, nemlig hvor der er Tale om enkelte begrænsede Epidemier, saadan som vi netop nylig har oplevet det. Jeg maa udtale min Anerkendelse af, at Lovforslaget anviser en Fremgangsmaade i Retning af, at man gaar stilfærdigt frem, naar det drejer sig om ganske enkelte Beboelseshuse, hvor Sygdommen grasserer, idet jeg synes, det for enhver Pris gælder om, at der ikke vækkes Panik, naar en saadan Sygdom opstaar. Hvor Sygdommen breder sig over et større Areal, er det klart,